

funne Professorene have mere Nytte af at komme paa Højskolerne, end Højskolelærerne kunne have af at komme paa Universitetet. Det, de mangle, skulde være positive Kundskaber. Men naar de have Bættelsen og Overblik over de Fag, som de undervise i, og de hyperlige Midler til at erhverve Kundskaber, som Nutiden byder, saa er der ikke ynderlig Grund til at oprette disse Kursus. Det var det, jeg udtalte. Men efter den Forklaring, som nu fremkom fra den højtærede Minister, og som tidligere er fremkommen fra den ærede Ordfører, synes jeg, at der bliver endnu større Betænkelse ved at gaa med til dette Forslag. Jeg har i Birteligheden forstaaet Flertallets Stilling saaledes, at de 94,000 Kr., som nu staa paa Finansloven, gik man ind paa fra Flertallets Side, de 2,000 Kr. til Borups Kursus, og 500 Kr. til Højskolelærernes Forening, skulde ind under de samme 94,000 Kr., og saa skulde 3,000 Kr. af de 6,000 Kr., som Flertallet bevilger, anvendes til Kursuset paa Åstov, de andre 3,000 Kr. skulde anvendes til Højskolelærernes Kursus ved Universitetet. Saa dan havde jeg forstaaet Flertallets Forslag, men nu hører jeg, at det ikke er Tilfældet. Jeg kunde ikke skønne bedre, end at det er baade den højtærede Ordførers, og den højtærede Ministers Mening, at de 6,000 Kr., her er Tale om, skulde gaa til Højskolelærernes Kursus ved Universitetet. Thi, sagde den højtærede Minister, Højskolelærernes Ophold paa Åstov kunde komme ud af den almindelige Kursusbevilling, han satte ikke nogen Pris paa at faa en særlig Bevilling dertil. Ja, men hvis det er Meningen, hvad er det saa, man gør her? Det, man gør, her, vil altsaa sige, at de ældre Højskolelærere faa en Bevilling til Ophold ved Universitetet, men de yngre Højskolelærere faa ikke nogen særlig Bevilling til Kursus paa Åstov, de 3,000 Kr. tages fra Almuehøjskolelærernes Kursusophold. Det vil altsaa sige, at de Almuehøjskolelærere, som i hundredevis, og Aar efter Aar søge om Kursus, og hvoraf mange, maa søge indtil 10 Aar, inden de opnaa dette Kursus, som de trænge meget haardt til — det er jo en sand Forræftning for dem efter deres ofte brødsomme Gerning — nu ogsaa skulle stubes til Side til Fordel for Højskolelærerne. Dette betragter jeg, som en meget slem Hage ved Flertallets Forslag. Jeg havde dog troet, at de almindelige Kursusbevillinger vare blevne urørte, og at Skolelærerne havde beholdt den samme Afgang til Kursus, som de hidtil have haft, og at kun de etaarige Kursus kunde berøres af hele dette Forslag, for saa vidt som Højskolelærernes længere

Studieophold i Kjøbenhavn kom ind derunder. Min Mening var, at Kursuset paa Åstov særlig skulde have sine 3,000 Kr., og at der kun kunde være Tale om at anvende de 3,000 Kr., som bleve tilbage, til Højskolelærernes Kursus. Men efter at den højtærede Minister sagde, at Udgiften til Højskolelærernes Ophold paa Åstov kunde tages af den almindelige Kursusbevilling, og efter at den ærede Ordfører ogsaa sagde, at hvis vi ikke i Aar gik ind paa Universitetskursuset, vilde Følgen blive, at vi skulde gaa ind paa det næste Aar, og at vi saa maatte forhøje det til mere end 3,000 Kr., kan jeg ikke opfatte det anderledes end, at Meningen maa være den, at det skal gaa ud over den almindelige Kursusbevilling for Almuehøjskolelærere. Ja, den ærede Ordfører ryster paa Hovedet, men hvis der ikke skal være mere end 3,000 Kr. til Kursus paa Universitetet, vil den ærede Ordfører saa ikke sige, hvorfor man saa til næste Aar, hvis man til den Tid vil give Højskolebevillinger til Universitetet, skal ud med mere end 3,000 Kr. En Fejl maa der da være i den ærede Ordførers Logik i alt Fald. (Ordføreren [H. Holm]: eller i det ærede Medlems!) Nej, det er jo ganske umuligt. Naar den ærede Ordfører siger: i Aar kan det gøres med 3,000 Kr., men til næste Aar kan man ikke gøre det med 3,000 Kr., saa er det jo tydeligt at se, hvor Fejlen ligger.

Jeg ved ikke, om det ærede Medlem for Dens. Amts 3dje Valgkreds (Berntsen) er til Stede, imidlertid hans Ord ere her jo, og derfor maa jeg tillade mig et Par Bemærkninger til, hvad han er fremkommet med. Det ærede Medlem har staaet og ledt efter Guldforn i hele Formiddagsmødet, naar han hørte de forskellige Taler om Teatret. Det er beklageligt, at det er gaaet i alt Fald mig paa samme Maade over for det ærede Medlem. Jeg ved, det ærede Medlem er Medlem af Teaterkommissionen. Da vi sad i Finansudvalget og behandlede Teatersagen, jagde jeg til mig selv: Der er ikke stort at gøre i Aar, Teaterkommissionen er jo ikke færdig, og inden den bliver færdig, faar man ikke rigtig noget at vide om, hvad der skal gøres ved det hele; derfor maa man se at tage et foreløbigt Standpunkt og forbeholde sig fri Hænder til ad Aare, indtil Teaterkommissionen kommer med sine Guldforn, og man ser, hvad der skal gøres ved Teatret i det hele taget. Men nu har jeg rigtignok tabt noget af Troen til denne Teaterkommission, efter at det ærede Medlem er kommen frem her og har sagt: „Jeg ved ingen Ting om det hele, jeg itaar blot og leder